

Al costat d'una font vivia un home vell i sabut. Tenia una barba de dos pams de llarg. Un dia s'hi presentà un jove que venia a cavall.

–Qui eres tu? –va preguntar l'home vell.

–Em diuen Tirant lo Blanc –va contestar el jove–. Vaig a Londres, a buscar el rei d'Anglaterra. Vull que em faça cavaller.

L'home barbut li digué que ser cavaller no era fàcil.

–Els cavallers han de ser amables, sabuts i valents. Vine i seu amb mi.

A continuació, l'home va obrir un llibre i li va explicar com podria convertir-se en el millor cavaller del món.

Quan arribà a Londres, li van fer moltes preguntes. Tirant les sabia totes. Així que el rei va declarar:

–Ja pots ser cavaller!

Tot seguit, va donar a Tirant una espasa nova i un cavall fort i lleuger com el vent. I també una armadura de color blanc.

A Londres es va enfrontar a molts cavallers i a tots els va véncer. Això sí, Tirant també rebia cops i ferides.

Un dia, el jove cavaller va lluitar contra el gegant Kirieleison de Muntalbà. I després de derrotar-lo, el rei d'Anglaterra va declarar:

–Tirant lo Blanc és el millor cavaller del món.

A continuació, Tirant se'n va anar a França. Allà li van contar que uns enemics ferotges atacaven l'illa de Rodes.

–Hauré d'anar a salvar els habitants de Rodes perquè són amics meus!

Tirant va aconseguir una nau molt gran. Abans de posar-se en marxa, el príncep de França va voler acompanyar-lo.

–Tirant, el mar està ple de perills. Aniré amb tu.

I els perills vingueren en forma de vaixells enemics.

Tirant va enfonsar quinze naus que volien guerra.

Abans d'arribar a Rodes, els cavallers van fer escala a l'illa de Sicília.

